Wychodzi raz w tygodniu. Porto opłacone ryczałtem.

Rok XIII. Kraków, dnia 11 kwietnia 1930 Nr. 13-14.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:
Abonament kwartalny 4 Zł
" półroczny 8 Zł
" roczny 16 Zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wieczór
Rękopisów Redakcja nie zwraca

Redakcja i Administracja **Kraków, Grodzka 43**
Telefon Nr. 3267

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:
Wiersz milim. 1 szp. na okładce . . **40 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. na I. str. okładki **60 groszy**
Wiersz milim. 1 szp. w tekście . . . **60 groszy**
Cała strona okładki **Zł 200**, Pół strony **Zł 100**, Ćwierć strony **Zł 50**; Ósma strony **Zł 25**
Cała strona w tekście **Zł 300**, Pół strony **Zł 150**, Ćwierć strony **Zł 75**, Jedna ósma strony **Zł 37·50**

Dodatkowy wymiar podatku z powodu nowoujawnionych okoliczności.

„Nie może uzasadnić dodatkowego wymiaru odmienna, niż poprzednio, ocena prawna tego samego materjału faktycznego, gdyż ustawa chroni podatnika przed wzruszeniem prawomocnego wymiaru z powodu mylnej oceny prawnej" (Wyrok N. T. A. z dnia 18 września 1929 r. L. 991/27).

W myśl art. 84 ust. o państw. podatku przemysłowym i art. 85 ustawy o państwowym podatku dochodowym może być w ciągu pięciu lat dodatkowo wymierzony podatek, jeżeli na skutek później ujawnionych konkretnych okoliczności pierwotny wymiar okaże się za niski. Władze skarbowe zbyt szeroko jednak ujmowały pojęcie „później ujawnionych okoliczności". Na skutek licznych w tej mierze skarg płatników Najw. Trybunał Adm. wyjaśnił, że pod później ujawnionemi okolicznościami rozumieć należy tylko takie okoliczości, które przy powzięciu poprzedniej uchwały nie mogły być władzy znane, a więc po dokonaniu pierwotnego wymiaru muszą się ujawnić, czyli wyjść na jaw konkretne dane faktyczne, które nie były brane pod uwagę przy pierwotnym wymiarze, a z których wynika, że pierwotny wymiar jest za niski. Niema tedy nowej okoliczności, uzasadniającej dodatkowy wymiar podatku, jeżeli władza podatkowa lub też Komisja Szacunkowa, rozpatrując wniosek władzy o sprostowanie pierwotnego wymiaru, na podstawie czy to tych samych danych faktycznych, na których oparła pierwotny wymiar, czy to materjału faktycznego, o którym wiedziała przy pierwotnym wymiarze, dojdzie do cyfry obrotu wyższej od ustalonej pierwotnie. Również jeżeli komisja przy pierwotnym wymiarze nie zaznajomiła się z konkretnym materjałem faktycznym, którym rozporządzała lub nie wykorzystała go należycie, to i w tym wypadku dane, zawarte w tym materjale, nie mogą uzasadnić dodatkowego wymiaru, ponieważ nie odpowiadają one wymaganiu, które ustawa stawia, żądając by to były okoliczności „ujawności" już po wymiarze. Nie mogą więc być uważane za nowo ujawnione dane, zawarte w księgach handlowych, które podatnik ofiarował na dowód w zeznaniu. (Wyrok N. T. A. z 15. IV 1929 r, L, Rej, 418/27), jak również udzielona przez płatnika odpowiedź na podniesione wątpliwości, nadeszła już po uskutecznieniu wymiaru podatku, gdyż wyjaśnienia, w odpowiedzi tej zawarte, mogą być rozpatrywane tylko w toku normalnego postępowania wymiarowego, kończącego się wydaniem nakazu płatniczego. (Wyrok N. T. A. z 10. IV 1929 r. L. Rej. 1036/27). W wyroku na wstępie przytoczonym N. T. A. rozstrzygnął inne, niemniej donosłe pytanie: czy może uzasadnić dodatkowy wymiar odmienna, niż poprzednio, ocena prawna tego samego materjału faktycznego? Na pytanie powyższe N. T. A. odpowiedział przecząco, wychodząc z założenia, że okoliczność, iż po dokonanym wymiarze władza podatkowa, a za nią władza wymiarowa sama, albo też wskutek wskazówek władzy przełożonej, przyszła do wniosku, iż należało przy wymiarze zastosować inną wykładnię prawa, korzystniejszą dla skarbu, nie mieści się w granicach przyczyn dodatkowego wymiaru, zakreślonych w art. 84. Ustawa zna sposoby ochrony interesu Skarbu także przed prawnie nieuzasadnionemi uchwałami komisyj; przewodniczącemu Komisji Szacunkowej służy prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciw uchwałom Komisji (art. 87 ustawy o pod. przem., art. 69 ustawy o podatku dochod.); w wypadkach kiedy tylko płatnik wniósł odwołanie, Komisja Odwoławcza, jeżeli uważa wymiar za zbyt niski, 1) ma z urzędu zwrócić sprawę I instancji celem uzupełnienia pstępowania wymiarowego (art. 91 ust. 2 ust. o pod. prz., art, 73 ust. 3 o pod, dochod,); na decyzję Komisji Odwoławczej przewodniczący tej komisji ma pawo skargi do N. T. A. (art. 91 ust. 4 ustawy o pod. przem., art. 73 ust. 5 ustawy o podatku dochod.). Jeżeli jednak mimo, że istniały ku temu warunki, powołane organa Skarbu zaniechały tych środków obrony, skarb musi ponosić konsekwencje tego ich zachowania się. Ustawa chroni podatnika przed wzruszeniem prawomocnego wymiaru z powodu mylnej oceny prawnej.

OSTRZEŻENIE.

Min. Przem. i Handlu prosi o podanie do wiadomości sfer zainteresowanych ostrzeżenia przed firmą holenderską Nederl. Boden Crediet Bank w Amsterdamie, gdyż pierwsze ostrzeżenie konsulatu R. P. w Amsterdamie widocznie nie odniosło skutku i ciągle jeszcze zachodzą wypadki pobrania pieniędzy przez ową firmę od obywateli polskich, którzy potem obarczają Konsulat żądaniami interwencji.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Rok XIII. Kraków, dnia 11 kwietnia 1930 Nr. 13-14.

TREŚĆ NUMERU:

Perkalikowy optymizm i żytni pesymizm.

Pan Devey, który już kilkakrotnie w ocenie naszej sytuacji mocno się pomylił, który kluczową pożyczką miał dopomóc do ożywienia naszego życia gospodarczego, obecnie już tylko w tem widzi nasz ratunek, gdy nasze panie z miast zadowolnią się lub demostracyjnie domagać się będą kretonów lub perkalików wyrobu łódzkiego.

Nastrój chłopów i obszarników znów bardzo pesymistycznie nastawiają etatyści i ci, którzy wszystkiego oczekują od rządowych subwencji i barier celnych bo straszą cenami żyta, które naprawdę są niebywale niskie. Mimo policyjnych zarządzeń co do przemiału żyta, mimo iż Bank Rolny daje pożyczki, może nawet za hojnie, mimo premji wywozowych, mimo wydania naszego handlu zbożowego znów etatystom, nie udało się i nie uda się sztucznie cenę za żyto wyśrubować. A już zupełnie niedorzeczne jest twierdzenie, że ceny za żyto, spowodowało przesilenie gospodarcze, które tak ciężko odczuwa handel. Dochód małorolnych ze zbioru żyta w najlepszym razie wynosi wedle twierdzeń fachowców 10%, a niższe ceny, przy większych zbiorach mogą więcej dawać w sumie dochodu, jak wyższe ceny przy nieurodzaju. Wszak dopieroco wpajali w nas ci, co się na tem znają, że w roku, gdy rolnik jest nabywcą chleba lub mąki nie można na niego jako konsumenta innych artykułów przemysłowych liczyć.

Ta beznadziejność sytuacji jest zabójczą dla wszelkich tranzakcyj w handlu. Trzeba tylko się przyglądać dziś kupcowi, który przed swym sklepem wyczekuje klienta, jak każda chmurka przedwiośnia jest przez niego bacznie obserwowaną, bo mgła, deszczyk lub słotna pogoda spowodować mogą przedłużenie się tych długich miesięcy, podczas których kupiec już bezcelowo wyczekiwał na utarg.

Nie ma dwóch zdań, że klient tak miejski jak i ze wsi kupowałby nawet gdyby pogoda nie była najlepszą i

gdyby to co odczuwa każdy ze zbliżeniem się ciepłego wietrzyka wiosennego jeszcze przez tygodnie dało na siebie czekać, gdyby nie to olbrzymie *zubożenie mas konsumentów,* których zarobek nie stoi w stosunku do standartu życiowego. Wyraźniej mówiąc, najskromniejszy nawet konsument, gdy ma z swych dochodów dziś rodzinę utrzymać, nie jest tego w stanie uczynić, bo mamy do czynienia z drożyzną gotowych produktów przemysłowych, chociaż od 1½ roku wszystkie surowce stale spadają. Już odzywają się głosy, że zbliżamy się do czasokresu, gdy surowce osiągną niższą cenę tj. przedwojenną, równocześnie atoli kartele, syndykaty monopole, bariery celne zmuszają kupca, do płacenia cen za gotowe artykuły przemysłowe, które zupełnie nie okazują tendencji zniżkowej i jakby zniżka cen surowca nie powinna znaleść swego wyrazu w obniżce cen produktu.

Mamy do czynienia z potanieniem pieniądza. Bank Polski obniża za bankami emisyjnemi zagranicznemi stopę procentową, nikt oczywiście nie odczuwa tej zniżki, prócz chyba tych, którzy składają na książeczki oszczędnościowe swe grosze do banków. Kto dziś poszukuje kredytu, płaci dalej niestosunkowo wysokie odsetki, nie ma bodaj branży, któraby w stanie była płacić przy kilkulacji uczciwej 15%, którąto stopę liczą banki akcyjne lub wyższą, której domagają się prywatni kapitaliści.

Śruba podatkowa o ile dotyczy kupców działa z najwyższem natężeniem. Kupiectwo musi niestety oczekiwać, że ideowcy z frontu fiskalnego obdarzą go, mimo swej już bezsprzecznej klęski, *wyższemi wymiarami.* — Ten system święcić będzie swe triumfy, o czem kupiec winien pamiętać, o ile zamierza wypocząć w walce o zmianę nastroju u władz podatkowych a specjalnie wyższych władz skarbowych. Walka dopieroco się rozpoczęła. Nie ma dla kupców chwilowo jeszcze najmniejszej nadziei, że ten pierwszy jego protest odniósł skutek. Broni się minister skarbu przed najmniejszemi ulgami w tym samym czasie, gdy rolnikom przeszło 50 zarządzeniami idzie rząd na rękę. — W czasie ostrego przesilenia musi rząd dopomóc handlowi, skoro istnieją możliwości, by ze strony władzy takie ulgi mogły być stosowane, nie można zaś żadną miarą stosować jednostronnej pomocy, jaka jest stosowana obecnie, już od miesięcy jedynie wobec rolnictwa gdyż to nie przyniesie miastom ulgi. Stwierdza minister skarbu, że on nie zaleca tajnemi okólnikami podwyższania wymiarów. Wedle naszych jednak ścisłych informacyj, w ostatnich latach przewodniczący przed wymiarami podatku od obrotu, odczytywali instrukcje, które domagały się od władz wymiarowych, by stanowczo wymiary podwyższały. Że te instrukcje rzeczywiście i ściśle zostały i nadal bywają w czyn wprowadzane, odczuwa kupiectwo na własnej skórze.

Sytuacja handlu, mimo iż powinniśmy się już znajdować w sezonie wiosennym — jest niestety nadal wyjątkowo deprymująca. Dlatego wszelkie wskazówki perkalikowe należy przyjąć z wielkiemi zastrzeżeniami. Życie przekreśli prawdopodobnie i te mrzonki. Kupiectwo, powinno pamiętać, że lekcja, którą otrzymało ze strony większości sejmowej nie jest ostateczną, że walka nadal toczyć się musi, dopóty ten wrogi wprost nastrój nie będzie przełamany.

——o——

Nowy rzad.

Po dniach pełnych emocji politycznej mamy więc nowy rząd. W zasadzie politycznie nic się nie zmieniło, zmieniła się sytuacja gospodarcza tylko na gorsze. Dlatego ciagle wzrastają troski sfer gospodarczych, każdy szuka jakiejś drogi wyjścia, a że jej nie znajduje, popada w skrajny pesymizm. Stąd walka polityczna nabiera cech bardziej ostrych i trudno tu winić ludzi, jeśli walce tej nadają treść zgoła niepożądaną. Rząd p. prof. Bartla był świadkiem niecodziennego zjawiska, bo strajków kupieckich. Ten fakt winien nowemu rządowi dać impuls do zmiany założenia taktyki gospodarczej, jeśli chce, ażeby istota problemu ustrojowego w Polsce nie była spaczoną a nawet traktowaną jako formalna walka o władzę, która w zasadzie nikomu nic nie przyniesie. Słusznie zauważono, że walka polityczna rozumiana jest dzisiaj, tak jak się ona odbywa, jako młócenie pustej słomy. A przecież na całym świecie walczy się o treść gospodarczą. Wszędzie zdąża się ku temu, by dochodowość szerokich mas podnieść, wszędzie staraja się pobudzić inicjatywę prywatna, jakieś konkretne plany są realizowane. A u nas? My przechodzimy nad najtrudniejszemi problemami do porządku dziennego, bronimy budżetu państwa, a nie bronimy obywateli, jakaś dziwna przepaść tworzy się między interesami państwa a obywateli, przepaść, która się pogłębia tem bardziej, im więcej zacietrzewieni są nasi politycy.

Do czego tem wszystkiem doprowadzimy, nie wiemy. Ale każdego z nas napawa ten stan głęboką troską o państwo i o siebie. Tak jest w istocie. Jeśli więc mamy nowy rząd, rząd p. Sławka, o którym się twierdzi, że jest bojowo nastrojony, to chcielibyśmy bardzo, ażeby te swoje zamierzenia bojowe skierował właśnie na grunt gospodarczy. A jest tu wiele do zrobienia, a więc sprawa reformy ustawodawstwa podatkowego, socjalnego, odbudowa etatystycznej gospodarki, sprowadzenie długoterminowych kredytów zagranicznych, i wiele innych podstawowych spraw. My dotychczas odnosiliśmy wrażenie, że wszystkie najbardziej uroczyste zapewnienia były li tylko młóceniem w próżne. Dobre chęci tu nie pomogą, wierzymy, że są, ale że załamują się odrazu, gdy staną wobec twardej rzeczywistości. Być może, że program obecnego rzadu ma wzniosłe cele przed oczyma, ale przecież chcielibyśmy raz jeden z rządów przekonać, że nie mogą one obracać się w krainie metafizyki, że dobro obywateli nie może się uzewnętrzniać w dobrych chęciach tego lub owego z ministrów, lecz tylko w tych refleksjach materialnych, które odbijają się na kieszeniach obywateli. Na górze, tam, gdzie odbywa się proces rządzenia państwem, toczy się walka o pewne hasła ustrojowe państwa. My tu na dole, którymi się rządzi, zwracamy uwagę, że toczy się wśród mas ciężka, nader ciężka walka o byt codzienny. Jeśli się te dwa czynniki polityczne i ekonomiczne nie porozumią, to obawiamy się, że się w końcu całkowicie rozejdą, a wówczas z najpiękniejszych haseł pozostanie tylko przykry rozdźwięk, to, czemu chyba rząd obecny zapobiec też usiłować będzie. Tyle pod rozwagę.

——o——

Wzrost zrozumienia potrzeby ubezpieczeń życiowych wśród społeczeństwa.

Tysiące wypadków pogrążenia rodzin w skrajną nędzę na skutek śmierci żywicieli, z drugiej zaś strony zbawienne następstwa rozwagi i przewidywania tychże przez ubezpieczenie swych rodzin na wypadek nieszczęścia spowodowały, że szerokie masy społeczeństwa uznały wreszcie konieczność pomyślenia na czas o przyszłości. Ścisła statystyka wykazuje, iż z roku na rok liczba ubezpieczonych wzrasta a uczeni udowadniają na podstawie dokładnych danych, że cyfra wzgl. wzrost ubezpieczeń danego kraju wskazują bezpośrednio na wzrost jego kultury. Gdy porównać cyfry okazuje się, że wzrost ubezpieczeń nie ma nic wspólnego z dobrobytem kraju, a raczej odwrotnie: im cięższe są warunki bytu, im trudniej uciułać własną pracą odpowiedni fundusz na stare lata, tem większe jest zrozumienie dla konieczności odkładania każdego miesiąca drobnej części dochodu na zabezpieczenie bytu własnego na starość wzgl. swej rodziny na wypadek śmierci żywiciela.

Weźmy dla przykładu najpoważniejsze Towarzystwo Ubezpieczeń życiowych:

„FENIKS“

W jednym roku 1929 przybyła pokaźna liczba **132.680** n o w o ubezpieczonych osób, przyczem ogólna suma ich ubezpieczenia wynosi 750 miljonów złotych. W samej Małopolsce ubezpieczyło się w 1929 roku 3.238 osób na sumę **42 miljonów 500 tysięcy zł.**

Pozatem:	w Austrji	**31.924 osób**	Węgrzech	**23.060 osób**
	Niemczech	**27.271** „	Czechosłowacji	**30.476** „

w Jugosławji 5.893 osób

reszta zaś przypada na Francję, Belgję, Hiszpanję, Holandję, Włochy, Rumunję, Bułgarję, Grecję, Turcję, Egipt, Łotwę i Palestynę.

Jeśli więc Czytelniku nie jesteś jeszcze ubezpieczony albo ubezpieczenie dotychczasowe nie odpowiada Twoim stosunkom, to idź za przykładem tak wielkiej liczby ubezpieczonych **w jednym tylko roku** i natychmiast zgłoś Swoje ubezpieczenie w Towarzystwie Ubezpieczeń

„FENIKS“

DLA KUPCÓW SPECJALNIE DOGODNE WARUNKI !!

Wszelkich wyjaśnień i porad fachowych udzielają:

Krak. Stow. Kupców, Oddział ubezpieczeniowy, Kraków, Grodzka 43.

oraz

Biuro specjalnych ubezpieczeń przy Tow. Ubezp. na życie „FENIKS“ w Krakowie, ul. św. Gertrudy 8.

Układ gospodarczy polsko-niemiecki.

„Polska Gospodarcza“ ogłosiła artykuł w tej sprawie o tyle interesujący, że jest wyrazem sfer rządowych. Z chwilą wejścia w życie układu odpadają przedewszystkiem wszelkie zarządzenia bojowe, a więc ze strony **niemieckiej** rozporządzenia o zmianie ceł na wytwory gleby i przemysłu, pochodzące z Polski, o przywozie towarów pochodzących z Polski, ze strony zaś **Polski** rozporządzenia o zakazie przywozu niektórych towarów z Niemiec, oraz dotyczące przewozu towarów zakazanych do przywozu przez niemieckie porty, oraz koleje żelazne. Ma wejść w zastosowanie klauzula najwyższego uprzywilejowania na maszyny pochodzenia niemieckiego. Dla zorjentowania się, jakie maszyny z tych ulg będą korzystać, opracowano schemat maszyn, niewyrabianych w Polsce, przyczem zastrzeżono prawo zmian w schemacie po upływie 18 miesięcy. Poza klauzulą najwyższego uprzywilejowania będą obowiązywały najniższe cła, stosowane wobec państw trzecich. Zakazy przywozu i wywozu zostały nadal zachowane. Jednakowoż każda ze stron przyznała drugiej pewne kontyngenty. A więc Polska dostarczać będzie mogła rocznie do Niemiec 320.000 ton węgla netto. Dalej 10.000 centnarów metrycznych minji i glejty ołowianej. — Ze świń bitych kontyngent wynosić ma 200.000 sztuk rocznie. Po upływie dalszych 18 miesięcy podwyższa się kontyngent na 275.000 sztuk, zaś po dalszych 12 miesiącach na 300.000 sztuk. Świnie żywe dostarczane być mogą tylko do fabryk mięsnych. Dalej zgodziły się Niemcy na przewóz przez Niemcy w nieograniczonym rozmiarze koni, drobiu żywego i bitego, mięsa wieprzowego, wołowego, baraniego i t. p., oraz do posłów niemieckich dla aprowizowania okrętów każdej ilości świń bitych. W zamian za powyższe kontyngenty Polska udzieliła Niemcom kontyngentów przywozowych na towary, które dopiero dokładnie ogłoszone będą w najbliższej przyszłości.

ODGŁOSY PRASY.

Sanacyjna „Prawda“ z Łodzi pisze:

Zawiła sprawa.

W prasie codziennej odbywa się ostatnio coś w rodzaju konkursu na rozwiązanie zagadki, co będzie z umową likwidacyjną polsko-niemiecką, a nadewszystko z podpisanym po tak mozolnych rokowaniach traktatem handlowym z Niemcami. Czy mianowicie układy te będą mogły być wprowadzone w życie przed formalną ratyfikacją ich przez sejm, a jeśli tak to w jaki sposób i przy pomocy jakich aktów prawnych.

Jest to rzeczywiście sprawa zawiła. Ratyfikacja przez parlament przewidziana jest w obu tych układach i ostatecznie bez niej się nie obejdzie. Ale narazie niema nadziei na przeprowadzenie tej formalności w naszym sejmie. Sesja budżetowa została zamknięta i należałoby dla ratyfikacji umów z Niemcami zwołać nadzwyczajną sesję sejmu. Wprawdzie Prezydent Rzeczyposp. może uczynić to każdej chwili, ale w obecnych warunkach rzecz taka połączona jest z dużemi trudnościami. Sejm niewątpliwie skorzystałby ze sposobności i zacząłby swoje prace od zgłoszenia wniosku o votum nieufności dla rządu posła Sławka.

Pozostawałaby druga ewentualność: rozwiązać sejm i wprowadzić drogą rozp. zatwierdzenie umowy z Niemcami w życie. W odniesieniu do ustwy likwidacyjnej rzecz ta nie napotkałaby na żadne trudności. Umowa ta została już przez parlament niemiecki ratyfikowana i przez Prezydenta Rzeszy podpisana i ogłoszona, zatem ze strony rządu niemieckiego nie byłoby żadnych trudności do wprowadzenia jej w życie. Ze strony polskiej wprowadzenie w życie umowy likwidacyjnej łączy się coprawda z obowiązkiem jakiegoś oświadczenia w sprawie anulowanych przez nią pretensyj odszkodowawczych obywateli polskich do rządu Rzeszy, ale rzecz ta mogłaby być wprowadzona na drogę rokowań z zainteresowanymi sferami i to wystarczyłoby narazie. Obywatele polscy czekali cierpliwie 11 lat, poczekają chętnie jeszcze rok, jeżeli tylko w międzyczasie czynione będą konkretne przygotowania do załatwienia tej sprawy.

Inaczej przedstawia się sprawa wprowadzenia w życie traktatu handlowego. Tutaj wszystko zależy od stanowiska rządu niemieckiego. Strona niemiecka dotychczas traktatu nie ratyfikowała i niewiadomo czy zechce czekać aż pierwsza uczyni to strona polska. A przed ratyfikacją obecny rząd niemiecki nie będzie skłonny do wydania zarządzeń, przewidzianych w traktacie. A jeśli by nawet parlament niemiecki ratyfikował traktat z Polską bez ogiądania się na ratyfikację w Warszawie, to nowy rząd niemiecki, w którym zasiada przywódca agrarjuszy Schiele, zdecydowany wróg traktatu z Polską, który głosował przeciw umowie likwidacyjnej, nie będzie skłonny do żadnej uprzejmości wobec Polski i stać będzie na stanowisku litery traktatu, który mówi, że postanowienia jego wchodzą w życie w dziesiątym dniu po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych w Berlinie.

Rząd polski mógłby przed ratyfikacją w drodze rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej wprowadzić w życie postanowienia traktatu, tj. znieść zarządzenia bojowe w postaci zakazów przywozu i zarządzić stosowanie do towarów, nadchodzących z Niemiec klauzuli największego uprzywilejowania, ale nie miałoby żadnej wartości czynić to, jeżeli ze swej strony rząd niemiecki nie zgodzi się na otwarcie granic dla kontyngentów polskich przed wymianą dokumentów ratyfikacyjnych.

Wynika z tego, że skończyły się wprawdzie trudności związane z zawarciem i podpisaniem traktatu, ale zato zaczęła się nowa serja trudności z wprowadzeniem go w życie. A tymczasem podpisanie traktatu handlowego z Niemcami obudziło w licznych gałęziach naszego życia gospodarczego nadzieje na jakąś odmianę obecnej ciężkiej sytuacji i zwłoka przyniesie przykre rozczarowanie.

—o—

Należytości stemplowe od skarg upominawczych i nakazów zapłaty do tychże skarg.

Każdy kupiec może sobie sam sporządzić „skargę upominawczą“ jeśli chodzi o zaskarżenie kwoty, nie przewyższającej 500 zł., którato skarga tem się różni od zwykłych, iż powoduje wydanie krótką drogą nakazu zapłaty bez rozprawy. — Dopiero na skutek ewentualnego sprzeciwu dłużnika, wyznaczoną zostaje rozprawa, powodująca normalny tok sprawy sądowej (przesłuchanie stron, świadków, wyrok). — Formularze takiej „skargi upominawczej“ otrzymać można w każdym większym składzie papieru. — Skargę wnosi się do Sądu powiatowego.

Stemple wynoszą:

Uwaga! Zawsze wnosi się o 1 egzemplarz więcej, aniżeli jest pozwanych, a więc, jeżeli skarży się jednego dłużnika wnosi się dwa egzemplarze skargi, jeżeli 2-ch dłużników — 3 egzeplarze itd., a ponadto jeden napis (rubrum).

Jeżeli skarżoną jest 1 osoba, to

przy wartości przedmiotu sporu do 100 zł. — (0.30 + 0.30) = 0.60

przy wartości przedmiotu sporu ponad 100 do 500 zł. (2 + 1) = 3 zł.

Jeżeli skarżonych jest więcej niż jedna osoba, natenczas na każdy dalszy egzemplarz przypadają stemple po 30 gr., jeżeli kwota dłużna nie przekracza 100 zł. — wzgl. 1 zł., gdy przekracza 100 (do 500 zł.).

Przykład:

I. Ktoś skarży 2-ch dłużników solidarnie odpowiadających za dane zobowiązanie. Należy więc wnieść 3 egzemplarze skargi a stemple do skargi wynoszą: a) jeśli pretensja 100 zł. nie przekracza za 0.90, a jeżeli b) przekracza 100 zł. do 500 stemple wynoszą (2 plus 1 plus 1) razem 4 zł.

II. Ktoś skarży 1-ego dłużnika, który winien jest 75 zł. Stemple *do skargi* wynoszą więc 0.60 gr.

—o—

Prócz należytości stemplowych *do skargi*, należy również nalepić stemple do *„nakazu zapłaty“*, które wynoszą:

przy wartości przedm. sporu do 50 zł.	0.50
przy wartości przedm. sporu 50 do 100 zł.	1.—
przy wartości przedm. sporu 100 do 400 zł.	2.—
przy wartości przedm. sporu 400 do 500 zł.	4.—

a gdy jest więcej pozwanych to do duplikatów (względnie tryplikatów itd.)

przy wartości przedm. sporu do 100 zł.	1.—
przy wartości przedm. sporu ponad 100 zł.	2.—

trzecie i dalsze wygotowanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczem przy wart. przedmiotu sporu do 50 zł. 0.50

Przykład: Ile *ostatecznie* należy nalepić stempli do skargi upominawczej na zł. 75 gdy jest 1 *(jeden)* pozwany?

I. do skargi	zł. 0.60
do nakazu zapłaty	zł. 1.—
razem	zł. 1.60

II. gdy 1 oskarżony a suma dłużna wynosi 250 zł.?

do skargi	zł. 3.0
do nakazu zapłaty	zł. 2.—
razem	zł. 5.—

III. gdy 1 oskarżony a suma dłużna wynosi 500 zł.?

do skargi	zł. 3.—
do nakazu zapłaty	zł. 4.—
razem	zł. 7.—

IV. gdy oskarżonych *jest 2-ch* a suma dłużna 75 zł.?

do skargi	zł. 0.90
do nakazu zapłaty i duplikatu	zł. 2.—
razem	zł. 2.90

V. gdy 2-ch oskarżonych a suma dłużna 250 zł.?

do skargi	zł. 4.—
do nakazu zapłaty i duplikatu	zł. 4.—
razem	zł. 8.—

VI. gdy 2-ch skarżonych a suma dłużna wynosi 500 zł?

do skargi	zł. 4.—
do nakazu zapłaty i duplikatu	zł. 6.—
razem	zł. 10.—

Wszystkie stemple nalepia się na pierwszym egzemplarzu skargi.

Opłaty stemplowe do skarg wekslowych.

1) Jeżeli zaskarżona kwota nie przekracza 100 zł.:

a) od każdego egzemplarza skargi 30 gr.,

b) od każdego odpisu załącznika 20 gr.

2) Jeżeli zaś przekracza 100 a nie przenosi 1.000 zł., to

a) od pierwszego egzemplarza skargi zł. 2.—

b) od każdego dalszego egzemplarza zł. 1.—

c) od każdego odpisu załącznika zł. —.50.

3) Do wydać się mających wekslowych nakazów zapłaty należy dołączyć do skargi następujące stemple:

a) przy wysokości zaskarżonej pretensji do 50 zł. 1zł

b) ponad 50 do 100 zł. 2 zł

c) ponad 100 zł. do 400 zł. 5 zł.

d) ponad 400 do 1.000 zł. 10 zł

4) Od każdego duplikatu, tryplikatu nakazu zapłaty wynosi należytość stemplowa

a) przy zaskarżonej pretensji do 100 zł. 1 zł.

b) ponad 100 zł. 2 zł.

Przykład:

Ze skargi z weksla skarży się 3-ch dłużników (akceptanta i 2 żyrantów), a suma wekslowa opiewa na złotych 200. Stemple więc wynoszą:

do 1-ego egzemplarza	2 zł.
od 2-ch dalszych egzempl po 1 zł. t. j.	2 zł.
od 3-ch odpisów załącznika (odpis weksla i protestu po 0.50)	1.50 zł.
do nakazu zapłaty	5 zł.
do 2-ch odpisów nakazu zapłaty po 2 zł.	4 zł.
razem	14.50 zł.

Wszystkie te stemple (z wyjątkiem do odpisu weksli) można nalepić na pierwszym egzemplarzu. Oryginalny weksel i protest, który przyczepiony do weksla stanowi jedną całość jak również napis (rubrum) są wolne od stempla. Odpisy weksli należy każdy z osobna zaopatrzyć przypadającym stemplem (20 gr. wzgl. 50 gr).

SPRAWY PODATKOWE.

Minister skarbu w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu oraz rolnictwa przyznał na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym następujące ulgi podatkowe w zakresie państwowego podatku obrotowego od tranzakcyj eksportowych produktami gospodarstwa rolnego, a mianowicie: zniżyć od 1 stycznia 1930 r. do ½% stopę podatku obrotowego od tranzakcyj eksportowych bydłem i trzodą, oraz zawiesić od dnia 1 stycznia 1930 r. pobór podatków obrotowych od tranzakcyj eksportowych jęczmieniem, bydłem, trzodą i końmi.

—o—

W Nrze 75 Biuletynu Ekonomicznego Polskiej Agencji Telegraficznej zamieszczono następującą wiadomość:

Ulgi w zakresie podatku obrotowego od transakcyj eksportowych (jajami).

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu przyznał na podstawie art. 94 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, następujące ulgi podatkowe w zakresie państwowego podatku obrotowego od transakcyj eksportowych prduktami gospodarstwa domowego, a mianowicie:

1) zniżono od dnia 1 stycznia 1929 r. do pół procent stopę podatku obrotowego od transakcyj eksportowych jajami;

2) zawieszono od dnia 1 stycznia 1930 r. pobór podatku obrotowego od transakcyj eksportowych jajami.

—o—

SPRAWY CELNE

Nowe stawki celne.

Podajemy tu pozycje taryfy celnej, nazwy towaru i cło za 100 kg. w złotych:

3. p. 3: Słód 30'— zł.

5. p. 4: Korzenie cykorji suszone, niepalone i nieprzyrządzone brutto 50'— zł.

17. p. 2: Palone: cykorja, zboże, żołędzie 80'— zł.
(Dz. U. 22 z dnia 29 marca 1930).

34. p. 1: Mięso świeże solone i mrożone

a) wątroby wieprzowe 150'— zł.;

b) inne mięso 15'— zł.

44: Rogi, kopyta, niewymienione organy i produkty zwierzęce, oraz surowice:

p. 1: wszelkie osobno niewymienione: a) jelita: I. świeże, solone 50'— zł.;

II. suszone 300 — zł.

Uwaga:

Jelita, sprowadzane do wyrobu strun za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu: bez cła;

b) inne — bez cła.

56: Skóry futrzane niewyprawione również solone:

a) bobrów morskich, lisów czarnych, niebieskich, szenszyli, soboli, fok prawdziwych wyskubanych, gronostajów — 10.000'— zł.;

b) kun, ełków, nurków, bobrów, osobno niewymienionych — 4.000'— zł.;

c) cywetów, skunksów — 1.000 zł.;

d) karakułów, baranków, baranów, kóz, chociażby w stanie kwaszonym — bez cła;

e) inne, prócz osobno wmienionych, — bez cła.
(Dz. U. 23, z dnia 31 marca 1930).

64. p. 3: Taśmy plecione ze słomy, bagażu, wiórów drzewnych i łodyg, chociażby z dodatkiem włósia, bawełny, lnu i konopi.

Uwaga: Wyroby, wymienione w punkcie 3 niniejszej pozycji, z dodatkiem nitek jedwabnych — opłacają cło według odpowiednich liter:

1) o ile zawierają 2 proc. i mniej nitek jedwabnych z dodatkiem — 20 proc.;

2) o ile zawierają powyżej 20 proc. do 40 proc. nitek jedwabnych z dodatkiem — 100 proc.

—o—

Niewłaściwe opodatkowanie witryn sklepowych w Krakowie.

Gmina miasta Krakowa pobiera od kupców, mających w portalu sklepowym witryny z okazami towarów, (zazwyczaj koło drzwi i okna sklepu), tak zwany „podatek od gablotek" w wysokości 25 zł. rocznie od każdej poszczególnej witryny, a to począwszy od r. 1925.

Podatek ten jest pozbawiony podstawy prawnej. Albowiem:

1) — nie został zatwierdzony przez Władze Nadzorcze, jak tego wymaga ustawa. Reskrypt ministerjalny zajmujący się odnośną uchwałą komunalną, specjalnie ten podatek pomija milczeniem;

2) — nawet zatwierdzenie ze strony Władz Nadzorczych nie zdołałoby go ulegalizować, gdyż wykracza on poza ustawę ramową, o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z r. 1923, która pozwala gminom pobierać podatek od napisów i ogłoszeń, a w szczególności od plakatów, szyldów i anonsów, — ale nie od wystaw sklepowych. Rozporządzenie wykonawcze odnośnych Ministerstw pozwala zaś pobierać podatek od „szafek reklamowych", ale tylko „o tyle o ile znajdujące się na nich napisy są treści reklamowej". Rozporządzenie wyraźnie dodaje, że jest to „podatek od szyldów". Ma więc ono na myśli szafki z towarami, wystawiane poza sklepem, np. na rogu ulic, albo przy bramie domu gdy sklep jest w podwórzu, itd., i zapodające conajmniej adres sklepu.

Rzecz jasna, że witryna w portalu sklepowym posiadającym już szyld, nie jest „szafką reklamową"; zwłaszcza, gdy niema na niej wogóle żadnego napisu.

Miejski podatek „od gablotek", nie uzależniony nawet od tego, czy one mają wogóle jakiś napis, polega więc na uchwale nieważnej.

W żadnym zaś razie nie mogą uchodzić za gablotki w rozumieniu uchwały krakowskiej, witryny będące częścią składową wystawy sklepowej.

Wynika stąd, że Gmina Miasta Krakowa kwoty pobrane od posiadaczy takich witryn tytułem podatku od gablotek, winna płatnikom zwrócić.

Przy sposobności nadmienia się, że Magistrat ściąga ten podatek odrazu w drodze egzekucji, bez uprzedniego wymierzenia go stronie, albo wezwania jej do zapłaty. Jest to wadliwość, która nie da się usprawiedliwić faktem, że swojego czasu ustanowienie tego podatku obwieszczono plakatami. Plakaty nie zastępują przepisów, ujętych trwale w formę pisemną i dostępnych każdej chwili. Zresztą wielu kupców pozakładało przedsiębiorstwa już po zerwaniu plakatów; nie można od nich wymagać, ażeby wiedzieli, iż niegdyś obwieszczono w mieście pobór takiego podatku.

Ale to należy już do zarzutów przeciw formie prowadzenia egzekucyi. *Dr. Aleksander Austern.*

Drobne wiadomości gospodarcze.

W związku z powierzeniem ministrowi Kwiatkowskiemu tylko kierownictwa ministerstwem przemysłu i handlu w zbliżonych do rządu kołach politycznych mówi się o zamierzonych rzekomo w najbliższej przyszłości pewnych zmianach w składzie gabinetu posła Sławka. Według tych pogłosek ma zostać utworzone stanowisko wicepremjera, przyczem osobistości powołanej na to stanowisko poruczone byłyby sprawy gospodarcze. Wicepremjer dla spraw gospodarczych otrzymałby szerokie kompetencje w zakresie wydawania zarządzeń, mających na celu zwalczanie kryzysu gospodarczego. Wersja ta wydaje się bardzo prawdopodobną, gdyż premjer Sławek pochłonięty będzie całkowicie sprawami polityki wewnętrznej, zwłaszcza gdyby państwo weszło w okres przedwyborczy.

Kreowanie takiego stanowiska — o ile nie zostałby na nie powołany ani minister Kwiatkowski ani minister Matuszewski, lecz np. któryś z wybitnych działaczy gospodarczych obozu rządowego — wywołałoby niewątpliwie dalsze zmiany personalne w rządzie posła Sławka.

—o—

Bank Gospodarstwa Krajowego w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

Bank Gospodarstwa Krajowego przyznał od roku 1924 do końca roku 1929 pożyczek budowlanych z funduszów państwowych na 287'3 milj. zł., zaś z funduszów własnych 57'4 milj. zł., t. j. razem 344'7 milj. zł. Z tego otrzymały gminy 11'3 proc., spółdzielnie 40 proc., instytucje społeczne 11 proc., osoby zaś prywatne około 38 proc. Według przeznaczenia dzielą się pożyczki: na nowe budynki w wysokości około 309 milj. zł., na rozbudowy i nadbudowy przeszło pół miljona zł., na remont przeszło 5 milj. zł.

Plan akcji budowlanej na rok bieżący jest następujący: Ministerstwo Skarbu preliminuje około 50 milj. na cele rozbudowy mieszkań. Przyczem Min. Pracy i Opieki Społecznej preliminuje z funduszów ubezpieczeń społecznych 16'5 miljonów na domy robotnicze. Czy te plany się ziszczą, zobaczymy.

—o—

Obciążenie podatkowe w Polsce.

W komisji budżetowej Senatu naprowadził p. senator Szarski ciekawe cyfry, ilustrujące nierównomierność w obciążeniu podatkowem. I tak tytułem podatku dochodowego i przemysłowego wpłynęło od 1 stycznia 1926 do 31 marca 1929 ogółem 1'4 miljardy zł., t. j. 32 proc. wszystkich wpływów z danin publicznych (podatków, opłat stemplowych i ceł), albo 21 proc. wszystkich wpływów z danin publicznych i monopoli. Ponieważ zaś ilość płatników wynosiła 1'78 proc. całej ludności, przeto ta drobna ilość zapłaciła 32, względnie 21 proc. ze wszystkich dochodów skarbowych. Płatnik podatku dochodowego jest więcej niż 12 razy, a płatnik podatku obrotowego więcej niż 10 razy obciążony w porównaniu z płatnikiem, niepłacącym ani podatku dochodowego, ani obrotowego. Jeszcze jaskrawiej wyglądają te cyfry, jeśli uwzględnimy dochody administracji i przedsiębiorstw państwowych. Wówczas 1'78 proc. ludności płaci aż 18 proc. wszystkich wpływów. Chyba dostatecznie jasne, dlaczego gospodarstwo ginie.

—o—

KRONIKA.

Weksle płatne 14 kwietnia b. r. (poniedziałek)

w Banku Polskim i w Banku Gospodarstwa Krajowego w Krakowie będą mogły być wykupione — bez specjalnej prośby o prolongatę — we wtorek dnia 15 kwietnia b. r. przedpołudniem i to w związku z przypadającym na dzień poniedziałkowy dniem świątecznym (פסח)

Konkurs wystaw sklepowych.

Dyrekcja Muzeum Przemysłowego łącznie ze stowarzyszeniami kupieckimi i Izbą Handlowo-Przemysłową ogłasza konkurs wystaw sklepowych w czasie od 1 maja do 15 czerwca br. Wystawy będą oceniane przez komisje odpowiednie poszczególnym branżom, a więc: spożywczą, tekstylną, konfekcyjno-galanteryjną i działu różnego. Szczegółowe warunki konkursu otrzymać można w Dyrekcji Muzeum Przemysłowego (Smoleńska 9), gdzie również przyjmuje się zgłoszenia firm do dnia 15 kwietnia br. włącznie.

W sprawie pospiesznych przesyłek towarowych.

Z dniem 1 kwietnia b. r. przeniosła Dyrekcja wszelkie czynności magazynu przesyłek pospiesznych przy ulicy Pawiej do magazynów na dworcu towarowym w Krakowie. Przyjmowanie przesyłek pospiesznych do przewozu tak do pociągów pospieszno towarowych, jak i do pociągów pasażerskich odbywać się będzie w Magazynie nadawczym brama I. Wydawanie przesyłek pospiesznych odbywać się będzie: a) nadchodzących ze wschodu, w magazynie wydawczym brama II.; b) nadchodzących z zachodu w magazynie brama IV. Przesyłki pospieszne, przybyłe do Krakowa przed 1-szym kwietnia b. r., a nie podjęte przez adresatów, będą wydawane również w wyżej wymienionych magazynach wydawczych.

Nowa fabryka artykułów gumowych w Krakowie.

Ostatnio uruchomiła w Krakowie produkcję artykułów gumowych (płyty, pierścienie, uszczelnienia, części składowe rowerów i t. p.) fabryka „Semperit“ S. A. z kapitałem 1 miliona złotych. Fabryka zatrudnia około 100 robotników. Wartość jej produkcji określić można cyfrą 5 milionów złotych rocznie. Fabryka powstała przez rozszerzenie istniejącej od 1927 roku fabryki obcasów gumowych „Berson“ w Krakowie. — Zarząd przedsiębiorstwa stanowią: dyr. Banku Handlowego w Warszawie p. Goldklang, dyr. Powszechnego Banku Związkowego we Lwowie Süsswein, oraz dwaj naczelni dyrektorzy central „Semperitu“ w Wiedniu.

Wycieczka do Belgji.

Z okazji dwóch wystaw, zorganizowanych w Liege i Antwerpji, oraz rocznicy 100-lecia niepodległości Belgji, Izba Handlowa Polsko—Belgijska, przy udziale Tow. Przyjaciół Belgji, Koła Antwerpczyków i Koła Inżynierów Uniwersytetu Leodyjskiego, urządza w ciągu miesięcy letnich szereg wycieczek do Belgji.

Przewidziane są ulgi kolejowe dla uczestników. Stowarzyszenia i osoby pragnące wziąć udział w wycieczkach, zechcą się zwrócić do Izby Handlowej Polsko-Belgijskiej, Marszałkowska 120 m. 6, w godzinach 6—8 wiecz.

Przeciw czekom „terminowym“.

Od niejakiego czasu w obrotach handlowych przyjęło się wystawianie czeków na pewien termin, które to czeki zastępować mają weksle. Zwykle wystawiane są czeki na PKO. lub na inne instytucje oszczędnościowo-pożyczkowe, przyczem w ostatnich czasach zdarzały się wypadki, że czek wystawiono na 3 a nawet na 4 miesiące. Rzecz jasna, że kupcy na początku przyjmowali takie czeki, przypuszczając, że niezapłacony czek pociąga za sobą większe niebezpieczeństwo dla wystawcy, niż to się ma z wekslem. Okazało się jednak że czek niepokryty zupełnie nie jest taki straszny i że instytucje kredytowe, na które czeki są wystawione, nie chcąc stracić klijentów, posiadaczy kont czekowych, nie wyciągają z niezapłacenia czeku żadnych absolutnie konsekwencyj.

Dowiadujemy się, że w Ministerstwie Skarbu omawiana jest sprawa wydania zarządzeń, celem ukrócenia zjawiska wystawiania masowego czeków na dłuższe terminy, zjawiska kompromitującego zupełnie znaczenie czeków w obrocie pieniężnym.

Racjonalizacja ściągania i konserwowania skór sur

W związku z opracowanym przez Komitet Normalizacyjny szczegółowym projektem racjonalizacji ściągania i konserwowania skór surowych, jak również ich normalizacji (z projektem tym współdziałał Instytut Techniczny Intendentury), Zarząd Centrali Związku Kupców uznał za konieczne zwołanie Wszechpolskiego Zjazdu Kupców Branży Skór Surowych, celem skoordynowania opinji, któraby szła po linji interesów kupiectwa wymienionej branży.

Centrala Związku Kupców podjęła również usilną akcję w sprawie zniesienia podatku obrotowego od eksportu skór surowych. Sprawa ta — dla sanacji panujących w branży stosunków, — wymaga również szczegółowego omówienia.

——o——

Adw. Dr. SCHOENWETTER (Kraków)

Co każdy o podatku wojskowym wiedzieć powinien?

Z dniem 1 kwietnia 1930 r. wchodzą w życie nowe przepisy, dotyczące podatku wojskowego, objęte rozporządzeniem Rady Ministrów z 20 stycznia 1930 r. Nr. 9, Dz. U. z 17 lutego 1930 r., które to rozporządzenie uchyliło dotychczas obowiązujące przepisy z r. 1926.

I. PODMIOT PODATKU

Podatek wojskowy opłacają:

1) przeniesieni do rezerwy po 5 miesięcznej służbie wojskowej jako jedyni żywiciele rodzin oraz właściciele oddziedziczonych gospodarstw rolnych,

2) uznani przy poborze za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni (kat. „C“ i „D“),

3) uznani przy poborze za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (kat. „E“),

4) uznani w czasie odbywania czynnej służby wojskowej, tak na zasadzie orzeczenia wojskowo-lekarskiej komisji szpitalnej jak i w drodze rewizji przez wojskowo-lekarskie komisje rewizyjne za zdolnych do służby wojsk. tylko w pospolitem ruszeniu (kat. „C" i „D") lub za zupełnie niezdolnych do służby wojsk. (kat. „E") jeżeli obniżenie ich zdolności fizycznej nie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową i o ile ci przeszli przez komisję rewizyjną nie przesłużyli czynnie więcej jak 5 miesięcy kalendarzowych.

II. ZWOLNIENIE OD PODATKU

Z pośród osób wyż wymienionych zwolnieni są od obowiązku płacenia podatku:

A) w zupełności:

a) utrzymywani kosztem samorządu gminnego lub dobroczynności publicznej,

b) uznani za zupełnie niezdolnych do służby wojskowej (kat. „E") i niezdolni zarazem ani do pracy fizycznej ani umysłowej, jeśli nie osiągają dochodu podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu, tj. od 1.500 zł. rocznie,

c) osoby, które w czasie mobilizacji wstąpiły ochotniczo do wojska lub marynarki wojennej, jeżeli następnie zostaną uznani za zdolnych tylko do służby w pospolitem ruszeniu (kat. „C" i „D") lub też za zupełnie niezdolnych (kat. „E"), a to bez względu na czas przesłużony czynnie w wojsku.

B) częściowo i to w poszczególnym roku *podatkowym:*

a) ci z pośród uznanych przy poborze za zdolnych do służby wojskowej i przeniesionych po odbyciu 5 miesięcznej służby wojsk. do rezerwy, którzy w danym roku podatkowym odbywali ćwiczenia wojskowe, lub służbę wojsk.,

b) ci z pośród osób wymienionych pod I., którzy przed poborem ukończyli conajmniej 1 stopień przysposobienia wojskowego i po poborze w danym roku podatkowym conajmniej przez 6 miesięcy brali nadal czynny udział w pracy przysposobienia wojskowego,

c) ci, którzy jako pracownicy bezrobotni są zarejestrowani w państwowych urzędach pośrednictwa pracy i którzy w tym okresie pozostawali bez pracy conajmniej przez 2 miesiące, a pozatem nie osiągają dochodu podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu.

Wkońcu powołani do służby wojsk. lub pomocniczej na wypadek wojny lub gdy interes Państwa tego wymaga.

III. POSTAĆ PODATKU

Podatek wojskowy pobiera się w dwojakiej postaci:

1) jako podatek zasadniczy,

2) jako dodatek do państwowego podatku dochodowego.

PODATEK ZASADNICZY

płacony przez tych, którzy nie osiągają dochodów podlegających państwowemu podatkowi dochodowemu, wynosi według stałych stawek:

a) *kwotę 10 zł.* dla osób przeniesionych do rezerwy po 5 miesięcznej służbie wojskowej oraz osób uznanych za zupełnie do służby wojsk. niezdolnych (kat. „E"),

b) *kwotę 15 zł.* dla osób uznanych za zdolnych do służby wojsk. w pospolitem ruszeniu bez broni (kat. „D"),

c) *kwotę 20 zł.* dla osób uznanych za zdolnych do służby wojsk. w pospolitem ruszeniu z bronią (kat. „C") bez względu na to, kiedy wymienieni pod a—c kategorję tę otrzymali.

PODATEK WOJSKOWY W POSTACI DODATKU DO PAŃSTW. PODATKU DOCHODOWEGO

opłacają ci wszyscy, którzy ze względu na wysokość osiąganych dochodów podpadają pod obowiązek państwowego podatku dochodowego. Wysokość zaś tego podatku wojskowego zależy od tego, czy dana osoba płaci podatek dochodowy w postaci podatku od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, czy też od innych źródeł dochodów.

W szczególności *podatek ów wynosi:*

1) od 0.2% do 2% całorocznego wynagrodzenia licząc ponad 2.500 zł. w zwyż przy dochodach z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę,

10% do 20% od stawki przypadającej od dochodu z innych źródeł, a to:

a) 10% odnośnie do uznanych za zupełnie niezdolnych kat. „E" lub przeniesionych do rezerwy po 5-miesięcznej służbie,

b) 15% odnośnie do uznanych za zdolnych do służby w pospolitem ruszeniu bez broni (kat. „D"),

c) 20% odnośnie do uznanych za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią (kat. „C") bez względu na to, kiedy wymienieni pod a) do c) kategorję tę otrzymali.

IV. PŁATNOŚĆ PODATKU

Podatek wojskowy płatny jest *corocznie* w terminie dni 30-tu po doręczeniu nakazu płatniczego i rozpoczyna się z dniem 1 stycznia tego roku, który następuje po przeniesieniu danej osoby do rezerwy, względnie po wydaniu orzeczenia przez komisję poborową, przez komisję szpitalną lub rewizyjną dla osób pod I. wyliczonych.

Dla osób, które uchyliły się od obowiązku stawienia się do poboru we właściwym terminie, obowiązek płacenia podatku wojskowego powstaje z dniem 1 stycznia tego roku, w którym uchylający się od poboru ukończył 21 lat.

Obowiązek opłacania podatku wojskowego *gaśnie:*

a) z powodu śmierci, powołania, ochotniczego wstąpienia do wojska lub marynarki, lub wstąpienia do zakonu i złożenia ślubów zakonnych,

b) z końcem 40 roku życia, odnośnie do przeniesionych do rezerwy, z przyczyn podanych pod I/1,

c) z końcem 50 roku życia odnośnie do innych osób wymienionych pod I/2 do 4.

Wkońcu zawiera rozporządzenie to postanowienia dotyczące sposobu wymiaru podatku i tegoż poboru, przyczem szczegółowe przepisy o władzach powołanych do wy[illegible], o odwołaniach, oraz o rozkładaniu na raty i umo[illegible]iach, wydane jeszcze zostaną przez odnośne Ministerstwa.

——o——

Biuro pośrednictwa pracy dla kobiet żydowskich

prowadzone przez Stowarzyszenie („WIZO") w Krakowie, Rynek główny 29 I. piętro, pośredniczy w wyszukaniu posad dla: nauczycielek, freblanek, kasjerek, pomocnic handlowych, ekspedjentek, stenotypistek, wychowawczyń, pomocnic krawieckich, gospodyń i zarządczyń pensjonatów.

Zwracamy się gorącym apelem do P. T. Pracodawców, aby wszelkie wolne posady u nas zgłaszali.

Biuro nasze urzęduje między godz. 3—6, z wyjątkiem sobót i świąt, w lokalu „WIZO" w Krakowie, Rynek Główny 29.

Naczelny redaktor: Dr. Zygmunt Wasserberg. — Wydawca: Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter. — Redaktor odpow. Leon Haas. — Nowa Drukarnia Dziennikowa w Krakowie, pod zarządem Maksymiljana Feldmana.